Să fiu sădit în veşnica Grădină,
pe malul râului cu Apă vie,
/: din sevă de-Adevăr şi de Lumină :/
să-mi trag deplin şi viaţă şi tărie!

**Să fiu finic cu frunza veşnic verde,
cu roade-n Soarele Dreptăţii coapte,
/: privirea Lui de aur să-mi dezmierde :/
făptura mea - că-n lume-i miez de noapte!**

Sub mâna Grădinarului -
în pace,
să mă supun, să-mi
curăţească toate
/: mlădiţele uscate şi
sărace, :/
să pot rodi mai mult - cât
El socoate!

Iar roadele de viaţă dătătoare,
crescute-n har şi-n a iubirii lege,
/: să fie zilnic mai atrăgătoare, :/
să placă tuturor a le culege!